

DIEVS IR DEDZĪGS UN LĪDZJŪTĪGS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 103:13, Jes. 49:15, Hoz. 11:1–9, Mt. 23:37, 2. Kor. 11:2, 1. Kor. 13:4–8.

ATMIŅAS PANTS:

“Vai var māte aizmirst savu zīdaini un neapžēloties par savu miesīgu bērnu? Un, ja pat māte to aizmirstu, Es tevi neaizmirsīšu” (Jes. 49:15).

Emocijas bieži tiek uzskatītas par nevēlamām un tādām, no kurām jāizvairās. Pēc dažu cilvēku domām, emocijas pēc būtības ir neracionālas, un tāpēc ideāls cilvēks parasti netiktu pirmāmkārtām raksturots kā “emocionāls”. Dažās sen grieķu filozofijās ideja par “racionālo” cilvēku, kurš (galvenokārt) ir vai nu nejūtīgs pret kaislībām, vai kurš valda pār savām emocijām, izmantojot neemocionālu saprātu, tiek uzskatīta par ideālu.

Nevaldāmas emocijas var būt problemātiskas, jā. Tomēr Dievs radīja cilvēkus ar spēju piedzīvot emocijas, un pats Dievs daudzviet Rakstos tiek parādīts kā tāds, kas izdzīvo dziļas emocijas. Ja reiz Dievam ir dziļas emocijas, kā tas konsekventi attēlots Bībelē, tad emocijas nevar būt pēc būtības sliktas vai neracionālas — jo Bībeles Dievs ir pilnīgi labs un absolūti gudrs.

Ir jau skaisti apzināties, ka Dieva mīlestība pret mums ir dziļi emocionāla, taču jāpatur prātā – lai gan Dieva mīlestība (emocionāla vai citāda) ir pilnīga, būtu kļūda to uzskatīt par identisku cilvēku emocijām.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. janvārī.

Vairāk nekā mātes mīlestība

Iespējams, lielākā mīlestība, kas ir kopīga cilvēku pieredzei, ir vecāku mīlestība pret bērnu. Bībele bieži izmanto vecāku un bērnu attiecību tēlus, lai attēlotu Dieva apbrīnojamo līdzjūtību pret cilvēkiem, uzsverot, ka Dieva līdzjūtība ir eksponenciāli daudz lielāka par visdziļākajām un skaistākajām cilvēku emocijām.

Izlasi Ps. 103:13, Jes. 49:15 un Jer. 31:20. Ko šie attēlojumi vēsta par Dieva līdzjūtības būtību un dziļumu? _____

Saskaņā ar šiem tekstiem Dievs izturas pret mums kā pret Saviem mīļajiem bērniem, mīlot mūs, kā labs tēvs un māte mīl savus bērnus. Tomēr, kā paskaidrots Jes. 49:15, pat cilvēka māte var "aizmirst savu zīdaini" vai "neapžēloties par savu miesīgu bērnu", bet Dievs nekad neaizmirst Savus bērnus un Viņa līdzjūtība nekad nebeidzas (Raudu dz. 3:22).

Jo īpaši tiek uzskatīts, ka vārds "raham", kas šeit un daudzos citos tekstos par Dieva bagātīgo, līdzjūtīgo mīlestību ebreju valodā tiek lietots, lai apzīmētu līdzjūtību, ir atvasināts no cita vārda, kas apzīmē dzemdi ("reham"). Un tādējādi, kā atzīmējuši Bībeles pētnieki, Dieva līdzjūtība ir "dzemdei līdzīga mātes mīlestība". Patiešām, tā ir eksponenciāli lielāka nekā jebkura cilvēka līdzjūtība, pat mātes līdzjūtība pret savu jaundzimušo.

Saskaņā ar Jer. 31:20, Dievs uzskata Savus derības ļaudis par Savu "dārgo dēlu" un "mīļu bērnu", neskatoties uz to, ka tie bieži sacēlās pret Viņu un apbēdināja Viņu. Tomēr Dievs paziņo: "Mana sirds tā pukst par viņu" un "Man par viņu jāapžēlojas katrā ziņā". Vārds, kas šeit tulkots kā "apžēloties", ir iepriekš lietotais dievišķās līdzjūtības apzīmējums ("raham"). Turklāt frāzi "Mana sirds pukst" var burtiski tulkot kā "Manas iekšas rūc". Šis apraksts ir dziļi viscerāla* dievišķo emociju valoda, kas norāda uz Dieva līdzjūtīgās mīlestības dziļumu pret Saviem ļaudīm. Pat neskatoties uz viņu neuzticību, Dievs turpina dāvēt Saviem ļaudīm Savu bagātīgo līdzjūtību un žēlastību un dara to vairāk par visām saprātīgajām cerībām.

Dažiem no mums apziņa, ka Dieva līdzjūtība pret mums ir līdzīga mīloša tēva vai mātes līdzjūtībai, ir dziļš mierinājums. Tomēr dažiem cilvēkiem tas var sagādāt grūtības, ja vecāki viņus nav gana mīlējuši. Kādos citos veidos viņiem varētu atklāties Dieva līdzjūtība? _____

* Viscerāls – tāds, kas attiecas uz iekšējiem orgāniem – Red.

Vēderu griezoša mīlestība

Dieva līdzcietīgās mīlestības pret cilvēci neizmērojamie dziļumi atklāti Hozejas grāmatā. Dievs bija pavēlējis pravietim Hozejam: “Ej un ņem sev netikli sievu līdz ar netiklībā dzimušiem bērniem, jo zeme arvien vairāk atkrīt no Tā Kunga un kļūst netikla” (Hoz. 1:2). Hozejas 11. nodaļa vēlāk attēlo Dieva attiecības ar Savu tautu, izmantojot metaforu par mīloša tēva attiecībām ar savu bērnu.

Izlasi Hoz. 11:1–9. Kā šajos pantos ietvertie salīdzinājumi attēlo, kā Dievs mīl Savus ļaudis un rūpējas par tiem? _____

Dieva mīlestība pret Saviem ļaudīm ir pielīdzināma tam, kā vecāki maigi pieķeras savam bērnam. Svētie Raksti izmanto salīdzinājumus: māca mazu bērnu staigāt; paņem rokās savu mīļoto bērnu; dziedināšanas un uztura nodrošināšana; kā arī citādi parādītas maigas rūpes par Viņa ļaudīm. Svētie Raksti arī saka – Dievs “nesa” savus ļaudis, tieši tāpat “kā vīrs nes savu dēlu” (5. Moz. 1:31, NKJV). “Savā mīlestībā un centienos viņus taupīt Viņš tos izglāba” un “Viņš tos atbalstīja un nesa uz Savām rokām jau kopš seniem laikiem” (Jes. 63:9).

Prestatā Dieva nelokāmajai uztīcībai Viņa ļaudis vairākkārt bija neuzticīgi, galu galā atstumjot Dievu un izraisot spriedumu sev un dziļi apbēdinot Viņu. Dievs ir līdzjūtīgs, bet nekad neizslēdz taisnīgumu. (Kā mēs redzēsim nākamajā nodarbībā, mīlestība un taisnīgums iet kopā.)

Vai esi kādreiz bijis tik sarūgtināts par kaut ko, ka vēders griežas? Tāda veida salīdzinājumi tiek izmantoti Dieva emociju dziļumam pār Viņa ļaudīm. Izteiksmes veids par cilvēka sirds apgriešanos un līdzjūtības uzliesmojumu ir idiomātiska dziļu emociju valoda, ko lieto gan Dievs, gan cilvēki.

Salīdzinājums, kur uzliesmo līdzjūtība (“kamar”), tiek izmantots, runājot par divām sievietēm, kuras nāca pie Salamana, un katra apgalvoja, ka bērns pieder viņai. Kad Salamans it kā pavēlēja sagriezt zidaini divās daļās (bez nodoma kaitēt bērnam), stāsts aprakstīja istās mātes emocionālo reakciju (1. Ķēn. 3:26; salīdziniet ar 1. Moz. 43:30).

Ikviens vecāks sapratīs, par ko šeit ir runa. Neviena cita zemes mīlestība nav šai līdzīga. Kā tas palīdz jums izprast Dieva mīlestību pret jums, un kādu mierinājumu mēs varam un jums vajadzētu gūt no šīs izpratnes? _____

Jēzus līdzjūtība

Jaunajā Derībā Dieva līdzjūtības attēlošanai tiek izmantoti tādi paši salīdzinājumi kā Vecajā Derībā. Pāvils atsaucas uz Tēvu kā “žēlastības Tēvu un iepriecināšanas Dievu” (2. Kor. 1:3). Turklāt Pāvils Efeziešiem 2:4 skaidro, ka Dievs ir “bagāts žēlastībā” un izpērk cilvēkus “Savā lielajā mīlestībā, ar ko Viņš mūs ir mīlējis” (NKJV).

Pats Kristus dažādās līdzībās vairākkārt lieto viscerālas (iekšējos orgānus skarošas) emocijas, lai attēlotu Tēva līdzjūtību (Mt. 18:27, Lk. 10:33, Lk. 15:20). Un tā pati valoda, kas attēlo dievišķo līdzjūtību Vecajā un Jaunajā Derībā, tiek izmantota arī evaņģēlijos, lai attēlotu Jēzus līdzjūtīgo reakciju pret tiem, kas nonākuši grūtībās.

Izlasi Mt. 9:36, Mt. 14:14, Mk. 1:41, Mk. 6:34 un Lk. 7:13. Sk. arī Mt. 23:37. Kā šie panti atklāj to, kā Kristu aizkustināja cilvēku nožēlojamais stāvoklis? _____

Evaņģēlijos atkal un atkal mēs lasām, kā nelaimē vai trūcumā nonākuši cilvēki pamudina Kristu uz līdzjūtību. Un Viņš ne tikai jūta līdzjūtību, bet arī pievērsās cilvēku vajadzībām.

Un, jā, Jēzus arī raudāja par Savu tautu. Varam iztēloties asaras Kristus acīs, skatoties uz pilsētu: “Cik reižu Es gribēju sapulcināt ap Sevi tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālišus apakš saviem spārniem, bet jūs negribējāt” (Mt. 23:37). Šeit mēs redzam, ka Kristus skumjas cieši saskan ar visā Vecajā Derībā attēloto. Daudzi Bībeles pētnieki atzīmē, ka salīdzinājums ar putnu, kas rūpējas par saviem mazuļiem, senajos Tuvajos Austrumos tika izmantots tikai attiecībā uz dievišķību. Šeit daudzi saskata norādi uz 5. Moz. 32:11, kurā redzams, ka Dievs ir kā putns, kas lidinās pāri, aizsargā savus mazuļus un rūpējas par tiem.

Nav lielāka piemēra Dieva lielajai, līdzjūtīgajai mīlestībai pret mums kā pats Jēzus, kurš atdeva Sevi mūsu labā, tādējādi izrādot vislielāko mīlestības apliecinājumu. Tomēr Kristus ir ne tikai pilnīgs Dieva attēls. Viņš ir arī ideāls cilvēces modelis. Kā mēs varam veidot savu dzīvi pēc Kristus dzīves parauga, koncentrējoties uz citu vajadzībām un tādējādi ne tikai sludinot Dieva mīlestību, bet arī to parādot taustāmos veidos? _____

Greizsirdīgs Dievs?

Bībeles Dievs ir "līdzjūtīgais Dievs". Ebreju valodā Dievu sauc par "el rahum" (5. Moz. 4:31). Vārds "el" nozīmē "Dievs", un "rahum" ir atšķirīga vārda "raham" ("līdzjūtība") saknes forma. Tomēr Dievs tiek saukts ne tikai par līdzjūtīgo Dievu, bet arī par greizsirdīgo Dievu, "el gana". Kā teikts 5. Moz. 4:24: "Jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir rijēja uguns, Viņš ir greizsirdīgs Dievs [el gana]" (NKJV, sk. 5. Moz. 4:24, 5. Moz. 6:15, Joz. 24:19, Nah. 1:2).

1. Kor. 13:4 ir teikts, ka "mīlestība nav greizsirdīga" (RSV). Kā tad tas varētu būt, ka Dievs ir greizsirdīgs? Izlasiet 2. Kor. 11:2 un apsveriet, kā Dieva tauta bija Viņam neuzticīga garajā Bībeles stāstā (sk., piem., Ps. 78:58). Kā šīs rakstvietas izgaismo dievišķās "greizsirdības" izpratni?

Dieva "greizsirdība" bieži tiek pārprasta. Ja jūs kādu saucat par greizsirdīgu vīru vai sievu, jūs, visticamāk, to nedomājat kā komplimentu. Vārdam "greizsirdība" daudzās valodās bieži ir negatīva nozīme. Tomēr Bībelē dievišķajai greizsirdībai nav negatīvas nozīmes. Tā ir mīloša vīra taisnīgā aizraušanās ar ekskluzīvām attiecībām ar sievu.

Lai gan ir zināma veida greizsirdība, kas ir pret mīlestību (1. Kor. 13:4), saskaņā ar 2. Kor. 11:2 ir arī laba un taisnīga "greizsirdība". Pāvils to dēvē par "dievišķu karstumu" (2. Kor. 11:2). Dieva greizsirdība ir tikai un vienmēr taisnīga, un par to labāk runāt kā par Dieva kaislīgo mīlestību pret Savu tautu.

Dieva aizraušanās ("gana") ar Saviem ļaudīm ir Viņa dziļās mīlestības pamatā. Dievs vēlas ekskluzīvas attiecības ar Savu tautu; tikai Viņam ir jābūt šo cilvēku Dievam. Tomēr Dievs bieži tiek attēlots kā nicināts mīļākais, kura mīlestība paliek bez atbildes (sk. Hoz. 1–3, Jer. 2:2, Jer. 3:1–12). Tādējādi Dieva "greizsirdību" jeb "kaislību" vienmēr izraisa neuzticība un jauni cilvēki. Dieva greizsirdībai (jeb "kaislīgajai mīlestībai") trūkst cilvēku greizsirdības negatīvās pieskaņas. Tā nekad nav skaudīga, bet vienmēr ir atbilstoša un taisnīga aizraušanās ar ekskluzīvām attiecībām ar Viņa ļaudīm un viņiem par labu.

Kā mēs varam iemācīties parādīt citiem tādu pašu veselīgo „greizsirdību”, kādu Dievs izrāda pret mums?

Līdzjūtīgs un kaislīgs

Bībeles Dievs ir līdzjūtīgs un kaislīgs, un šo dievišķo emociju izcilais piemērs ir Jēzus Kristus. Dievs ir līdzjūtīgs (sal. ar Jes. 63:9, Ebr. 4:15), Viņu dziļi iespaido Viņa ļaužu bēdas (Soģu 10:16, Lk. 19:41) un Viņš vēlas uzklausīt, atbildēt un mierināt (Jes. 49:10, 15; Mt. 9:36, Mt. 14:14).

Izlasi 1. Kor. 13:4–8. Kā šī Rakstu vieta mūs aicina atspoguļot Dieva līdzjūtīgo un apbrīnojamo mīlestību mūsu attiecībās ar citiem? _____

Mēs ilgojamies būt attiecībās ar cilvēkiem, kas ir tādas mīlestības piemērs, kas aprakstīta 1. Kor. 13:4–8. Bet cik bieži mēs paši cenšamies kļūt par šādiem cilvēkiem? Mēs nevaram padarīt sevi pacietīgus un laipnus; ir grūti likt sev nebūt skaudīgiem, iedomīgiem, rupjiem vai pašmērķīgiem. Mēs nevaram sevī radīt mīlestību, kas “aplāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes visu” un “nekad nebeidzas” (1. Kor. 13:7, 8). Šāda mīlestība mūsu dzīvē var parādīties tikai kā Svētā Gara auglis. Un slavējiet Dievu, ka Svētais Gars izlej Dieva mīlestību to sirdīs, kas ticībā sakņojas Kristū Jēzū (Rm. 5:5).

Kā mēs Dieva žēlastības un Svētā Gara spēkā varam praktiski reaģēt uz Dieva dziļi emocionālo, bet vienmēr pilnīgi taisnīgo un saprātīgo mīlestību un pārdomāt to? Pirmkārt, vienīgā pareizā atbilde ir pielūgt Dievu, kas ir mīlestība. Otrkārt, mums ir jāatbild uz Dieva mīlestību, aktīvi izrādot līdzjūtību un labvēlīgu mīlestību pret citiem. Mums nav vienkārši jāiegūst mierinājums mūsu kristīgajā ticībā, bet mums ir jābūt motivētiem mierināt citus. Visbeidzot, mums jāatzīst, ka mēs nevaram izmainīt savas sirdis, bet to var tikai Dievs.

Tātad, lūgšim Dievu, lai Viņš dod mums jaunu sirdi attiecībās ar Viņu un citiem – tīru un šķīstu mīlestību, kas paaugstina to, kas ir labs, un noņem pelavas no iekšpuses.

Lai mūsu lūgšana ir: “Lai Tas Kungs dara vēl pilnīgākus, vairodams mīlestību, kas jūs vieno savā starpā un ar visiem citiem, [..], un lai stiprina jūsu sirdis, lai tās būtu nevainojamas savā svētumā Dieva, mūsu Tēva, priekšā, kad mūsu Kungs Jēzus atnāks ar visiem Saviem svētajiem” (1. Tes. 3:12, 13).

Kāpēc nomirstana sev un dabiskās sirds savtīgumam un samaitātībai ir vienīgais veids, kā atklāt šāda veida mīlestību? Kā mēs varam nomirt sev? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Domas no Svētību kalna” nodaļu “Svētības” (6.–44. lpp.).

“Visi, kas apzinās savas dvēseles lielo nabadzību un jūt, ka viņos nav nekā laba, uzlūkojot Kristu, var piedzīvot atjaunošanu, rast taisnību un stiprinājumu. Viņš saka: ‘Nāciet pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi’ (Mt. 11:28). Kungs jūs lūdz mainīt savu nabadzību pret Viņa žēlastības bagātībām. Mēs neesam Dieva mīlestības cienīgi, bet Kristus, mūsu Aizstāvis, ir cienīgs un spēj izglābt ikkatru, kas nāk pie Viņa. Lai cik bēdīga būtu mūsu pagātne un mazvērtīgs tagadnes stāvoklis, ja nākam pie Jēzus, kādi esam – vāji, bezspēcīgi un nelaimīgi –, žēlsirdīgais Pestītājs jau steidzas mums pretī, apskauj ar Savām mīlestības rokām un aplāj ar Savas taisnības apģērbu. Ietēpis mūs Savas taisnības baltajās drānās, Viņš mūs ved pie Tēva un saka: ‘Es esmu ieņēmis šī grēcinieka vietu, neuzlūko nomaldījušos bērnu, bet mani.’ Kaut arī sātans uzstājīgi pieprasa mūsu dvēseles kā savu laupījumu, apsūdzēdams mūs un uzrādīdams grēkus, tomēr Kristus asinis runā spēcīgāk.” (Elena Vaita “Domas no Svētību kalna” 8., 9. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Paskaties, kas augšminētajā citātā teikts par to, kā, pateicoties Jēzum, mēs tiekam pievesti Tēvam. “Ietēpis mūs Savas taisnības baltajās drānās, Viņš mūs ved pie Tēva.” Neatkarīgi no tā, cik mazdušīgi mēs dažkārt varam kļūt par savām kļūdām un trūkumiem vai cik bieži mēs neatspoguļojam citiem tādu mīlestību, kādu Dievs izlej pār mums, kāpēc mums vienmēr jāatgriežas pie brīnīšķīgās ziņas, ka esam Tēva pieņemti, jo Jēzus “mūs ved pie Tēva Savas taisnības baltajās drānās”?

2. Iedomājieties, kā īstā māte jutās situācijā, kad abas sievietes ieradās pie Salamana, apgalvojot, ka konkrētais mazulis ir viņas bērns. Padomājiet vēlreiz par emociju valodu, kas aprakstīta 1. Ķēn. 3:26. Kā tas padara skaidrāku to pašu valodu, kas tiek izmantota, lai aprakstītu Dieva emocijas pret Savu tautu Hoz. 11:8?

3. Visos evaņģēlijos mēs varam redzēt, ka Jēzu bieži aizkustināja cilvēku vajadzības. Un ko Viņš izdarīja? Viņš rikojās tā, lai apmierinātu cilvēku vajadzības. Kādi ir praktiski veidi, kā jūs kā indivīds vai pat varbūt kā klase varat apmierināt to vajadzības, kam nepieciešams mierinājums?